

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: Udrag fra Herr Panthakaks Historie (DK)

Citation: Ewald, Johannes: "Herr Panthakaks Historie og Meeninger", i Ewald, Johannes: *Herr Panthakaks Historie og Meeninger*, udg. af Johnny Kondrup, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1988, s. 49. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ewald01dkval-shoot-idm140540297629584/facsimile.pdf> (tilgået 29. november 2021)

Anvendt udgave: Herr Panthakaks Historie og Meeninger

Ophavsret Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen.](#)

De er ikke forlaet – Jeg brænder efter at høre en Befaling af den deiligste Mund – hvad der staaer i min Magt! – –

O min Herre! – Kan jeg vente – – af et Menneske – – af en fremmed? – Men jeg kan gøre Dem Uret – jeg kan gøre Forsynet Uret som maaskee har bestemt Dem til min Skyts-Engel – men jeg spilder Tiden – Vil De hjælpe, saa maac det være snart – Ak Himmell! – om et Øyeblik er det maaskee for silde –

Hvori? –

Her da med faae Ord min heele Ulykke! – De er dog ikke catholsk? –

Ney, saa sandt jeg heder Panthakak –

Nu, jeg vil tro Dem – Viid da, at som De seer mig her, nedstammer jeg fra en af de adeligste og mægtigste Familier i Normandiet – Navnet de la Chicaniere kan sige Dem det – Thi De maac nødvendig have hørt derom i – – hvor var det? –

I Sønder-Jylland, i F*** –

Nu – Min Fader Theodor Ferdinand Casimir de la Chicaniere, han som nu maaskee – ak Himmell! – kort han besad stor Rigdom og store Godser i mit Fædreland – Hans og vor Ulykke var, at vi var Protestanter – Den nedrigste Bedrager, som jeg, overtalt ved de heligste Forpligtelser havde skjænket mit Hjerter, lokkede denne Hemmelighed fra mig – Han gav os an – Man jagede os ud fra alt, og han benægtede sig det meste deraf. – Halv nogne besluttede vi at reyse til Geneve, hvor vi har rige Slægtninger – Min Moder og begge mine smaa Brødre er døde undervejs af Græmmelse – Min Fader og jeg, har som De kan tænke kummerlig nok naaet hertil – For en Time siden – – som om vor Ulykke ikke var stor nok, blev vi overfaldet af Rovere – – som tog alt det lidet fra os, som vi havde tilbage – – Og – – Himlen give at de Barbarer havde været fornøiede dermed – – Min stakkels gamle Fader havde gjort Modstand – – Det fortrød dem – O! – mit Hjerter vil briste naar jeg tænker paa, hvorledes de mishandlede ham – Der slæbte de ham ind – langt ind i Skoven – – Der ligger han nu den ærværdigste den beste Fader og kan hverken leve eller døe – Dersom jeg ikke faaer Bistand – faaer han til næste Bye – at jeg kan skrive til Geneve – saa lever han ikke Nattem over – Og Jeg! – O Himmell hvad vil der saa blive af mig? –

De har Ret, ulykkelige Frøken! – De maac hjælpes snart – om det skal nytte – Det bliver mørkt – men – men Roverne? – –